

CONV 797/03

VOLYM I

FÖLJENOT

från:	Presidiet
av den:	Konventet
Föreg. dok. nr:	CONV 722/03, CONV 724/1/03 REV 1, CONV 770/03
Ärende:	Reviderad version av första delen

För ledamöterna i konventet bifogas ingressen och första delen av fördraget om upprättandet av konstitutionen samt protokollen om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna samt de nationella parlamentens roll, i en version som har reviderats av presidiet

- mot bakgrund av inkomna kommentarer och ändringsförslag samt plenardebatten den 5 juni 2003 när det gäller ingressen, avdelningarna I–III och V–IX i första delen samt protokollen om de nationella parlamentens roll och om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- mot bakgrund av samråd med konventets grupperingar angående avdelning IV i första delen.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INGRESS	3
AVDELNING I: DEFINITION AV UNIONEN OCH DESS MÅL.....	5
AVDELNING II: GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER OCH UNIONSMEDBORGARSKAP	8
AVDELNING III: UNIONENS BEFOGENHETER	9
AVDELNING IV: UNIONENS INSTITUTIONER.....	15
AVDELNING V: UTÖVANDE AV UNIONENS BEFOGENHETER.....	27
AVDELNING VI: UNIONENS DEMOKRATISKA LIV	38
AVDELNING VII: UNIONENS FINANSER	41
AVDELNING VIII: UNIONEN OCH DESS NÄRMASTE OMVÄRLD	43
AVDELNING IX: MEDLEMSKAP I UNIONEN.....	44
<u>BILAGA I</u>: PROTOKOLL OM DE NATIONELLA PARLAMENTENS ROLL I EUROPEISKA UNIONEN.....	47
<u>BILAGA II</u>: UTKAST TILL PROTOKOLL OM TILLÄMPNING AV SUBSIDIARITETS- OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPERNA	50
<u>BILAGA III</u>: UTKAST TILL PROTOKOLL OM HUR MEDBORGARNA SKALL FÖRETRÄDAS I EUROPAPARLAMENTET OCH VÄGNING AV RÖSTER I RÅDET.....	53

UTKAST TILL TEXT

INGRESS

Χρώμεθα γὰρ πολιτεία ... καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ εἰς ολίγους ἀλλ' εἰς πλείονας οἰκεῖν δημοκρατία κέκληται ...

[Vår författning har namnet demokrati, emedan den är så gestaltad, att makten icke tillhör ett fåtal utan flera.]

Thukydides II, 37

Medvetna om att kontinenten Europa är bärare av en kultur, att dess invånare, som invandrat i på varandra följande vågor ända sedan mänsklighetens begynnelse, här gradvis har utvecklat de värden som bildar grunden för humanismen: jämlikhet mellan människorna, frihet, respekt för förnuftet,

inspirerade av Europas kulturella, religiösa och humanistiska arv som ännu kan förnimmas i fädernas arv, och som i samhällslivet har förankrat sin uppfattning om människans centrala roll och hennes okränkbara och obestridliga rättigheter samt respekten för rätten,

övertygade om att ett hädanefter enat Europa kommer att gå vidare på denna civilisationens, framstegens och välståndets väg, till fromma för alla invånare, även de svagaste och mest utblottade, att Europa önskar förbli en kontinent som är öppen för kultur, kunskap och sociala framsteg och att Europa önskar fördjupa det offentliga livets demokratiska och öppna karaktär och verka för fred, rättvisa och solidaritet i världen,

övertygade om att Europas folk, samtidigt som de är och förblir stolta över sin identitet och sin nationella historia, är fast beslutna att övervinna sina gamla motsättningar och att i ständigt växande enhet skapa sin gemensamma framtid,

förvissade om att ett Europa enat i sin mångfald erbjuder de bästa möjligheterna att, med respekt för envars rättigheter och medvetna om sitt ansvar gentemot kommande generationer och gentemot vår jord, fortsätta det stora äventyr som gör Europa till ett privilegierat område för människans förhoppningar,

tacksamma mot ledamöterna av det europeiska konventet för att de har utarbetat denna konstitution på de europeiska medborgarnas och de europeiska staternas vägnar,

[som sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form, har enats om följande:]

FÖRSTA DELEN

AVDELNING I: DEFINITION AV UNIONEN OCH DESS MÅL

Artikel I-1: Upprättande av unionen

1. Genom detta fördrag, som har sitt ursprung i en önskan hos Europas medborgare och stater att bygga sin gemensamma framtid, upprättas Europeiska unionen, som av medlemsstaterna får befogenheter för att deras gemensamma mål skall uppnås. Unionen skall samordna medlemsstaternas politik i syfte att uppnå dessa mål och skall på gemenskapsgrund utöva de befogenheter som medlemsstaterna överför till unionen.
2. Unionen skall vara öppen för alla europeiska stater som respekterar dess värderingar och förbinder sig att gemensamt främja dem.

Artikel I-2: Unionens värden

Unionen bygger på värden som respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämställdhet, rättsstatsprincipen samt mänskliga rättigheter. Dessa värden är gemensamma för medlemsstaterna i ett samhälle där mångfald, tolerans, rättvisa, solidaritet och icke-diskriminering råder.

Artikel I-3: Unionens mål

1. Unionen skall ha som mål att främja freden, sina värden och folkens välfärd.
2. Unionen skall erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser samt en inre marknad, där det råder fri och icke snedvriden konkurrens.
3. Unionen skall verka för ett Europa med hållbar utveckling som bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt, en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg, en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö eftersträvas. Den skall främja vetenskapliga och tekniska framsteg.

Den skall bekämpa social utslagning och diskriminering samt främja rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, solidaritet mellan generationerna och skydd av barnens rättigheter.

Den skall främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och solidaritet mellan medlemsstaterna.

Unionen skall respektera rikedomerna hos sin kulturella och språkliga mångfald och sörja för att det europeiska kulturarvet skyddas och utvecklas.

4. I sina förbindelser med den övriga världen skall unionen bekräfta och främja sina värderingar och intressen. Den skall bidra till fred, säkerhet, hållbar utveckling av världen, solidaritet och ömsesidig respekt bland folken, fri och rättvis handel, utrotning av fattigdomen och skydd för mänskliga rättigheter och särskilt barnens rättigheter samt till strikt beaktande och utveckling av internationell rätt, inklusive respekt för principerna i Förenta nationernas stadga.
5. Dessa mål skall eftersträvas med lämpliga medel, beroende på de befogenheter som tilldelas unionen i denna konstitution.

Artikel I-4: Grundläggande friheter och icke-diskriminering

1. Fri rörlighet för personer, varor, tjänster och kapital samt etableringsfrihet skall garanteras inom och av unionen i enlighet med bestämmelserna i denna konstitution.
2. Inom denna konstitutions tillämpningsområde och utan att det påverkar tillämpningen av någon särskild bestämmelse i konstitutionen, skall all diskriminering på grund av nationalitet vara förbjuden.

Artikel I-5: Förbindelserna mellan unionen och medlemsstaterna

1. Unionen skall respektera sina medlemsstaters nationella identitet som sammanhänger med deras politiska och konstitutionella grundstrukturer, inbegripet strukturer för regionalt och lokalt självstyre. Den skall respektera deras väsentliga statliga funktioner, inbegripet funktioner för att hävda den territoriella integriteten och för att upprätthålla lag och ordning och garantera den inre säkerheten.
2. Enligt principen om lojalt samarbete skall unionen och medlemsstaterna respektera och bistå varandra när de fullgör de uppgifter som följer av konstitutionen.

Medlemsstaterna skall underlätta att unionens uppgifter fullgörs, och de skall avstå från varje åtgärd som kan äventyra att konstitutionens mål uppnås.

Artikel I-6: Status som juridisk person

Unionen skall ha status som juridisk person.

AVDELNING II: GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER OCH UNIONSMEDBORGARSKAP

Artikel I-7: Grundläggande rättigheter

1. Unionen skall erkänna de rättigheter, friheter och principer som fastställs i stadgan om de grundläggande rättigheterna, som utgör den andra delen av denna konstitution.
2. Unionen skall ansöka om anslutning till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. En anslutning till denna konvention skall inte ändra unionens befogenheter såsom de definieras i denna konstitution.
3. De grundläggande rättigheterna såsom de garanteras i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, skall ingå i unionsrätten som allmänna principer.

Artikel I-8: Unionsmedborgarskap

1. Varje person som är medborgare i en medlemsstat skall vara unionsmedborgare.
Unionsmedborgarskapet skall komplettera och inte ersätta det nationella medborgarskapet.
2. Unionsmedborgarna skall ha de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i denna konstitution. Dessa är:
 - Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier.
 - Rösträtt och valbarhet vid val till Europaparlamentet samt vid kommunala val i den medlemsstat där unionsmedborgaren är bosatt, på samma villkor som medborgarna i den staten.

- Rätt till skydd inom ett tredje lands territorium, där den medlemsstat i vilken de är medborgare inte är representerad, av varje medlemsstats diplomatiska eller konsulära myndigheter, på samma villkor som medborgarna i den staten.
 - Rätt att göra framställningar till Europaparlamentet, vända sig till unionens europeiska ombudsman samt skriftligen vända sig till unionens institutioner och rådgivande organ på något av konstitutionens språk och få svar på samma språk.
3. Dessa rättigheter skall utövas enligt de villkor och begränsningar som fastställs i denna konstitution och i de bestämmelser som antagits för dess tillämpning.

AVDELNING III: UNIONENS BEFOGENHETER

Artikel I-9: Grundläggande principer

1. Avgränsningen av unionens befogenheter skall styras av principen om tilldelade befogenheter, och utövandet av unionens befogenheter skall styras av principerna om subsidiaritet och proportionalitet.
2. Enligt principen om tilldelade befogenheter skall unionen handla inom ramen för de befogenheter som den har tilldelats av medlemsstaterna i konstitutionen för att uppnå de mål som den fastställer. Varje befogenhet som inte har tilldelats unionen i konstitutionen skall tillhöra medlemsstaterna.
3. Enligt subsidiaritetsprincipen skall unionen på de områden där den inte ensam är behörig vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, både på central, regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Unionens institutioner skall tillämpa subsidiaritetsprincipen enligt protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, som är fogat till konstitutionen. De nationella parlamenten skall se till att denna princip följs i enlighet med det förfarande som fastställs i protokollet.

4. Enligt proportionalitetsprincipen skall unionen inte vidta någon åtgärd som till innehåll och form går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i konstitutionen.

Institutionerna skall tillämpa proportionalitetsprincipen enligt det protokoll som avses i punkt 3.

Artikel I-10: Unionsrätten

1. Konstitutionen och den rätt som antagits av unionens institutioner när de utövar de befogenheter som unionen har tilldelats genom konstitutionen skall ha företräde framför medlemsstaternas rätt.
2. Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av konstitutionen eller av åtgärder som vidtagits av unionens institutioner.

Artikel I-11: Befogenhetskategorier

1. När konstitutionen tilldelar unionen exklusiv befogenhet på ett visst område får unionen lagstifta och anta juridiskt bindande akter, men medlemsstaterna får göra detta själva endast efter bemyndigande från unionen eller för att genomföra akter som unionen antagit.

2. När konstitutionen tilldelar unionen delad befogenhet med medlemsstaterna på ett visst område har unionen och medlemsstaterna befogenhet att lagstifta och anta juridiskt bindande akter på detta område. Medlemsstaterna skall utöva sin befogenhet i den mån som unionen inte utövar sin befogenhet eller har beslutat att upphöra att utöva den.
3. Unionen skall ha befogenhet för att främja och sköta samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
4. Unionen skall ha befogenhet att fastställa och genomföra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik, inbegripet den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik.
5. På vissa områden och på de villkor som fastställs i konstitutionen skall unionen ha befogenhet att vidta åtgärder för att stödja, samordna eller komplettera medlemsstaternas åtgärder, dock utan att ersätta deras befogenhet på dessa områden.
6. Omfattningen av och de närmare villkoren för utövandet av unionens befogenheter skall fastställas i de särskilda bestämmelserna för varje område i tredje delen av konstitutionen.

Artikel I-12: Exklusiva befogenheter

1. Unionen skall ensam ha befogenhet att fastställa konkurrensregler som är nödvändiga för den inre marknadens funktion samt på följande områden:
 - Den monetära politiken för de medlemsstater som har antagit euron.
 - Den gemensamma handelspolitiken.
 - Tullunionen.
 - Bevarandet av havets biologiska resurser inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

2. Unionen skall ensam ha befogenhet att ingå ett internationellt avtal om ingåendet av avtalet fastställs i en unionsrättsakt, om det är nödvändigt för att unionen skall kunna utöva sin befogenhet internt eller om det påverkar en intern unionsakt.

Artikel I-13: Områden med delad befogenhet

1. Unionen skall ha delad befogenhet med medlemsstaterna om den genom konstitutionen tilldelas en befogenhet som inte omfattas av de områden som avses i artiklarna I-12 och I-16.
2. Unionen och medlemsstaterna skall ha delade befogenheter på följande huvudområden:
 - Inre marknaden.
 - Området med frihet, säkerhet och rättvisa.
 - Jordbruk och fiske, med undantag av bevarandet av havets biologiska resurser.
 - Transport och transeuropeiska nät.
 - Energi.
 - Socialpolitik, avseende aspekter som fastställs i tredje delen.
 - Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.
 - Miljö.
 - Konsumentskydd.
 - Gemensamma frågor avseende säkerhet i fråga om folkhälsa.
3. När det gäller forskningen, den tekniska utvecklingen och rymden skall unionen ha befogenhet att vidta åtgärder, bland annat definitionen av genomförandet av program, men utövandet av denna befogenhet får inte leda till att medlemsstaterna förbjuds att utöva sina befogenheter.

4. När det gäller utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd skall unionen ha befogenhet att genomföra åtgärder och föra en gemensam politik, men utövandet av denna befogenhet får inte leda till att medlemsstaterna förbjuds att utöva sina befogenheter.

Artikel I-14: Samordning av den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken

1. Unionen skall anta bestämmelser för att sköta samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik, bland annat genom att anta de allmänna riktlinjerna för denna politik. Medlemsstaterna skall inom unionen samordna sin ekonomiska politik.
2. Särskilda bestämmelser skall tillämpas på de medlemsstater som har antagit euron.
3. Unionen skall anta bestämmelser för att sköta samordningen av medlemsstaternas sysselsättningspolitik, bland annat genom att anta riktlinjerna för denna politik.
4. Unionen kan ta initiativ för att sköta samordningen av medlemsstaternas socialpolitik.

Artikel I-15: Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik

1. Unionens befogenhet i fråga om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken skall omfatta alla utrikespolitiska områden samt alla frågor som rör unionens säkerhet, inbegripet ett gradvis fastställande av en gemensam försvarspolitik som kan leda till ett gemensamt försvar.
2. Medlemsstaterna skall aktivt och förbehållslöst stödja unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik i en anda av lojalitet och ömsesidig solidaritet och skall respektera de akter som unionen antar på detta område. De skall avstå från varje handling som strider mot unionens intressen eller kan minska dess effektivitet.

Artikel I-16: Områden för stödjande åtgärder, samordningsåtgärder eller kompletterande åtgärder

1. Unionen kan vidta stödjande åtgärder, samordningsåtgärder eller kompletterande åtgärder.
2. Områdena för stödjande åtgärder, samordningsåtgärder eller kompletterande åtgärder är för europeiskt syfte
 - industri,
 - skydd för och förbättring av människors hälsa,
 - utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott,
 - kultur,
 - räddningstjänst.
3. De juridiskt bindande akter som antas av unionen på grundval av de särskilda bestämmelserna för dessa områden i tredje delen får inte innebära en harmonisering av medlemsstaternas bestämmelser i lagar och andra författningar.

Artikel I-17: Flexibilitetsklausul

1. Om en åtgärd från unionens sida skulle visa sig nödvändig för att inom ramen för den politik som fastställs i tredje delen förverkliga något av de mål som fastställs genom denna konstitution och om konstitutionen inte innehåller de nödvändiga befogenheterna skall rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter Europaparlamentets godkännande vidta de åtgärder som behövs.
2. Kommissionen skall vid det förfarande för kontroll av subsidiaritetsprincipen som avses i artikel I-9.3 uppmärksamma medlemsstaternas nationella parlament på de förslag som bygger på denna artikel.
3. De bestämmelser som antagits på grundval av denna artikel får inte innebära en harmonisering av medlemsstaternas bestämmelser i lagar och andra författningar i de fall där konstitutionen utesluter en sådan harmonisering.

AVDELNING IV: UNIONENS INSTITUTIONER

Kapitel I – Den institutionella ramen

Artikel I-18: Unionens institutioner

1. Unionen skall ha en gemensam institutionell ram i syfte att
 - sträva efter att förverkliga unionens mål,
 - främja dess värderingar,
 - tjäna unionens, dess medborgares och medlemsstaters intressen

och säkerställa konsekvens, effektivitet och kontinuitet i den politik som den för och den verksamhet som den bedriver för att nå sina mål.

2. Den institutionella ramen skall omfatta följande:

Europaparlamentet.

Europeiska rådet.

Ministerrådet.

Europeiska kommissionen.

Domstolen.

3. Varje institution skall handla inom ramen för de befogenheter som den har tilldelats genom konstitutionen, i enlighet med de förfaranden och på de villkor som anges i denna.
Institutionerna skall samarbeta lojalt med varandra.

Artikel I-19: Europaparlamentet

1. Europaparlamentet skall tillsammans med rådet utöva den lagstiftande funktionen och budgetfunktionen samt den politiska kontrollen och den rådgivande funktionen enligt de villkor som fastställs i konstitutionen. Det skall utse Europeiska kommissionens ordförande.

2. Europaparlamentet skall väljas direkt genom allmänna val av de europeiska medborgarna med fri och hemlig omröstning för en period av fem år. Ledamöternas antal skall inte överstiga 732. De europeiska medborgarna skall företrädas i degressiv proportionalitet, och det skall fastställas en minimitröskel på fyra ledamöter i Europaparlamentet per medlemsstat.

I tillräckligt god tid före valen till Europaparlamentet 2009 skall Europeiska rådet på grundval av ett förslag från Europaparlamentet och med dettas godkännande enhälligt anta ett beslut om Europaparlamentets sammansättning, varvid de ovan angivna principerna skall respekteras¹.

3. Europaparlamentet skall välja sin ordförande och sitt presidium bland sina ledamöter.

Artikel I-20: Europeiska rådet

1. Europeiska rådet skall ge unionen de impulser som behövs för dess utveckling och bestämma dess allmänna politiska riktlinjer och prioriteringar.
2. Europeiska rådet skall bestå av medlemsstaternas stats- eller regeringschefer, samt av sin president och kommissionens ordförande. Utrikesministern skall delta i dess arbete.
3. Europeiska rådet skall sammanträda var tredje månad efter kallelse av sin president. Om dagordningen kräver det, kan Europeiska rådets medlemmar besluta att de skall biträdas av en minister och, när det gäller kommissionens ordförande, av en ledamot av kommissionen. Om situationen kräver det, skall presidenten sammankalla ett extra möte i Europeiska rådet.
4. Om inte annat föreskrivs i konstitutionen skall Europeiska rådet fatta beslut med konsensus.

¹ Se också utkastet till protokoll i bilaga III.

Artikel I-21: Europeiska rådets president

1. Europeiska rådet skall utse sin president med kvalificerad majoritet, enligt definitionen i artikel I-24.2, för en period på två och ett halvt år, som kan förnyas en gång. I händelse av allvarlig försummelse får Europeiska rådet avbryta hans mandat enligt samma förfarande.
2. Europeiska rådets president skall leda och stimulera Europeiska rådets arbete och säkerställa förberedelserna av och kontinuiteten i arbetet. Han skall verka för att underlätta sammanhållning och konsensus inom Europeiska rådet. Han skall lägga fram en rapport för Europaparlamentet efter varje möte.

Europeiska rådets president skall i egenskap av sådan på sin nivå svara för unionens representation utåt i de frågor som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, utan att utrikesministerns ansvar åsidosätts.

3. Europeiska rådets president får inte inneha ett nationellt mandat.

Artikel I-22: Ministerrådet

1. Ministerrådet skall tillsammans med Europaparlamentet utöva den lagstiftande funktionen, budgetfunktionen samt funktioner för fastställande av politik och samordnande funktioner enligt de villkor som fastställs i konstitutionen.
2. Ministerrådet skall bestå av en företrädare som utses av varje medlemsstat på ministernivå för var och en av dess sammansättningar. Denna företrädare skall ensam ha befogenhet att fatta bindande beslut för den medlemsstat som han företräder och att utöva rösträtten.
3. Om inte annat föreskrivs i konstitutionen skall rådet fatta beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel I-23: Rådets konstellationer

1. Rådet (allmänna frågor och lagstiftning) skall säkerställa konsekvensen i ministerrådets arbete.

När rådet fattar beslut i egenskap av rådet (allmänna frågor), skall det i samverkan med kommissionen förbereda och säkerställa uppföljningen av Europeiska rådets möten.

När rådet fattar beslut i egenskap av lagstiftare skall det överväga och tillsammans med Europaparlamentet besluta om europeiska lagar och ramlagar i enlighet med bestämmelserna i konstitutionen. När rådet har lagstiftande funktion skall bland varje medlemsstats företrädare ingå en eller två företrädare på ministernivå med passande sakkunskap som återspeglar frågorna på rådets dagordning.

2. Rådet (utrikes frågor) skall utforma unionens utrikespolitik på grundval av de strategiska riktlinjer som Europeiska rådet fastställer och skall säkerställa konsekvensen i unionens åtgärder. Dess ordförande skall vara unionens utrikesminister.
3. Europeiska rådet skall besluta att rådet skall sammanträda i andra konstellationer.
4. Ordförandeskapet för en rådskonstellation, med undantag för utrikes frågor, skall innehas av medlemsstaternas företrädare inom rådet på grundval av ett roterande system i perioder om minst ett år. Europeiska rådet skall fastställa reglerna för en sådan rotation med hänsyn till Europas politiska och geografiska jämvikt och medlemsstaternas olikartade karaktär.

Artikel I-24: Kvalificerad majoritet

1. När Europeiska rådet eller rådet beslutar med kvalificerad majoritet, skall denna majoritet motsvara majoriteten av medlemsstaterna och representera minst tre femtedelar av unionens befolkning.
2. När det i konstitutionen inte krävs att Europeiska rådet eller ministerrådet skall fatta beslut på grundval av ett förslag från kommissionen, eller när Europeiska rådet eller ministerrådet inte fattar beslut på initiativ av utrikesministern, skall den kvalificerade majoriteten utgöras av två tredjedelar av medlemsstaterna och företräda minst tre femtedelar av befolkningen.
3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 kommer att träda i kraft den 1 november 2009, såvida inte Europeiska rådet med kvalificerad majoritet beslutar att förlänga de interimistiska bestämmelserna enligt protokollet om hur medborgarna skall företrädas i Europaparlamentet och vägning av röster i rådet¹.
4. När det i konstitutionens tredje del föreskrivs att lagar och ramlagar skall antas av rådet i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, kan Europeiska rådet på eget initiativ och med enhällighet och efter en minsta behandlingsperiod på sex månader anta ett beslut som gör det möjligt att anta sådana lagar eller ramlagar i enlighet med det sedvanliga lagstiftningsförfarandet. Europeiska rådet skall fatta beslut efter att ha hört Europaparlamentet och informerat de nationella parlamenten.

¹ Se även utkastet till protokoll i bilaga III.

När det i konstitutionens tredje del föreskrivs att rådet skall fatta beslut med enhällighet på ett bestämt område, kan Europeiska rådet på eget initiativ och med enhällighet anta ett beslut som gör det möjligt för rådet att fatta beslut med kvalificerad majoritet på detta område¹. Varje initiativ som Europeiska rådet tar på grundval av denna bestämmelse skall översändas till de nationella parlamenten åtminstone fyra månader innan ett beslut antas.

5. I Europeiska rådet skall dess president och kommissionens ordförande inte delta i omröstningen.

Artikel I-25: Europeiska kommissionen

1. Europeiska kommissionen skall främja det europeiska allmänna intresset och ta lämpliga initiativ i detta syfte. Den skall säkerställa tillämpningen av bestämmelserna i konstitutionen och av de åtgärder som vidtas av institutionerna enligt konstitutionen. Den skall övervaka tillämpningen av unionslagstiftningen under domstolens kontroll. Den skall genomföra budgeten och förvalta program. Den skall utöva samordnande, verkställande och förvaltande funktioner enligt de villkor som fastställs i konstitutionen. Den skall säkerställa unionens yttre representation när det gäller områden som faller inom dess ansvar. Den skall ta initiativ till unionens årliga och fleråriga programplanering för att få till stånd interinstitutionella avtal.
2. Om inte annat föreskrivs i konstitutionen får en unionsrättsakt endast antas på förslag av kommissionen. Andra akter skall antas på grundval av ett förslag från kommissionen om detta föreskrivs i konstitutionen.

¹ En ny punkt 6 har infogats i protokollet om de nationella parlamentens roll, se s. 48.

3. Kommissionen skall bestå av ett kollegium som är sammansatt av en ordförande och fjorton europeiska kommissionsledamöter som väljs på grundval av ett system med jämlik rotation mellan medlemsstaterna. Detta system skall fastställas genom ett beslut av Europeiska rådet på grundval av följande principer:
 - a) Medlemsstaterna skall behandlas på strikt lika villkor vid fastställandet av ordningen för övergång och tiden som ledamot av kollegiet när det gäller deras medborgare. Skillnaden mellan det totala antal mandatperioder som innehas av medborgare från två givna medlemsstater får därför aldrig överstiga ett.
 - b) Med förbehåll för punkt a skall var och en av de på varandra följande kollegierna ha en sådan sammansättning att den på ett tillfredsställande sätt speglar unionens samtliga medlemsstaters demografiska och geografiska spännvidd.

Dessa bestämmelser skall inte få verkan före den 1 november 2009.

Kommissionens ordförande skall välja kommissionsledamöter utan rösträtt som skall väljas enligt samma kriterier som kollegiets ledamöter och komma från alla andra medlemsstater.

4. Kommissionen skall fullgöra sina uppgifter under full oavhängighet. Vid fullgörandet av sina skyldigheter skall de europeiska kommissionsledamöterna och övriga kommissionsledamöter inte vare sig begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.
5. Kommissionen skall som kollegium vara ansvarig inför Europaparlamentet. Kommissionens ordförande skall vara ansvarig inför Europaparlamentet för kommissionsledamöternas verksamhet. Europaparlamentet får anta ett förslag om misstroendevotum mot kommissionen enligt reglerna i artikel III-238 i konstitutionen. Om förslaget antas, skall de europeiska kommissionsledamöterna och övriga kommissionsledamöter avgå. Kommissionen skall fortsätta att handlägga löpande ärenden till dess att ett nytt kollegium har utsetts.

Artikel I-26: Europeiska kommissionens ordförande

1. Med hänsyn till valen till Europaparlamentet och efter lämpligt samråd skall Europeiska rådet med kvalificerad majoritet föreslå Europaparlamentet en kandidat till befattningen som kommissionens ordförande. Denna kandidat skall väljas av Europaparlamentet med en majoritet av dess ledamöter. Om denna kandidat inte får majoritet skall Europeiska rådet inom en månad föreslå Europaparlamentet en ny kandidat enligt samma förfarande som ovan.
2. Varje berättigad medlemsstat skall upprätta en förteckning med tre personer, i vilken båda könen är företrädna, som de anser vara kvalificerade för att utöva befattningen som ledamot av Europeiska kommissionen. Bland de tre personerna skall den valde ordföranden till ledamöter av kommissionen utse de tretton personerna som valts för sin duglighet och sitt europeiska engagemang och vars oavhängighet inte kan ifrågasättas. Ordföranden och de personer som utsetts till att vara ledamöter av kommissionen, inklusive och den framtida utrikesministern, skall som kollegium godkännas vid en omröstning i Europaparlamentet. Kommissionens mandattid skall vara fem år.
3. Kommissionens ordförande skall fastställa de riktlinjer inom vilkas ram kommissionen skall arbeta. Han skall besluta om den interna organisationen för att säkerställa konsekvens, effektivitet och kollegialitet i kommissionens handlande. Han skall utse vice ordförande bland kollegiets ledamöter. En europeisk kommissionsledamot eller kommissionsledamot skall begära sitt entledigande om ordföranden begär detta.

Artikel I-27: Utrikesministern

1. Europeiska rådet skall med kvalificerad majoritet med godkännande av kommissionens ordförande utnämna unionens utrikesminister. Denne skall leda unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik. Europeiska rådet kan avsluta dennes mandatperiod genom samma förfarande.
2. Utrikesministern skall genom sina förslag bidra till utformningen av den gemensamma utrikespolitiken och skall såsom rådets bemyndigade ställföreträdare verkställa denna politik. Han skall handla på samma sätt beträffande den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.
3. Utrikesministern skall vara en av Europeiska kommissionens vice ordförande. Han skall där ha ansvar för de yttre förbindelserna och för samordningen av övriga aspekter av unionens yttre åtgärder. Vid utövandet av detta ansvar inom kommissionen och endast för dessa ansvarsområden skall utrikesministern omfattas av de förfaranden som reglerar kommissionens arbete.

Artikel I-28: Domstolen

1. Domstolen skall omfatta Europeiska domstolen, den allmänna underrätten och specialdomstolar. Den skall säkerställa att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av konstitutionen.

Medlemsstaterna skall fastställa de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom unionsrättens område.

2. Europeiska domstolen skall bestå av en domare per medlemsstat och biträdas av generaladvokater. Den allmänna underrätten skall ha minst en domare per medlemsstat, och antalet domare skall fastställas i domstolens stadga. Domstolens domare och generaladvokater samt den allmänna underrättens domare skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller de villkor som fastställs i artiklarna III-256–III-257; de skall utses för en mandattid av sex år av medlemsstaternas regeringar i samförstånd. Avgående ledamöter kan utnämnas på nytt.
3. Domstolen skall
 - besluta när en medlemsstat, en institution, eller fysiska och juridiska personer har väckt talan i enlighet med bestämmelserna i tredje delen,
 - meddela förhandsavgöranden när en nationell domstol har begärt förhandsavgörande om tolkningen av unionsrätten eller giltigheten av rättsakter som antagits av institutionerna,
 - besluta i de övriga mål som föreskrivs i konstitutionen.

Kapitel II – Övriga institutioner och organ

Artikel I-29: Europeiska centralbanken

1. Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna skall utgöra Europeiska centralbankssystemet skall (ECBS). ECB och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som infört unionens valuta, kallad euron, skall föra unionens monetära politik.
2. ECBS skall styras av ECB:s beslutande organ. Deras huvudmål är att upprätthålla prisstabilitet. Utan att åsidosätta detta mål skall de stödja den allmänna ekonomiska politiken inom unionen för att bidra till att förverkliga unionens mål. De skall styra all annan centralbanksverksamhet i enlighet med bestämmelserna i tredje delen av konstitutionen och ECBS:s och ECB:s stadgar.
3. ECB skall vara en institution som är en juridisk person. Endast banken får tillåta utgivandet av euron. Den skall vara oavhängig när den utövar sina befogenheter och fattar sina beslut. Unionens institutioner och organ samt medlemsstaternas regeringar förbinder sig att respektera denna princip.
4. ECB skall vidta de åtgärder som behövs för att utföra sina uppdrag i enlighet med bestämmelserna i artiklarna III-74–III-81 och på de villkor som fastställs i ECBS:s och ECB:s stadgar. I enlighet med samma bestämmelser skall de medlemsstater som inte har antagit euron, liksom deras centralbanker, behålla sina befogenheter på det monetära området.
5. Inom sitt behörighetsområde skall ECB höras om varje förslag till unionsakt samt om varje förslag till reglering på nationell nivå, och den får motta yttranden.
6. ECB:s organ, deras sammansättning och reglerna för deras verksamhet fastställs i artiklarna III-82–III-85 och även i ECBS:s och ECB:s stadgar.

Artikel I-30: Revisionsrätten

1. Revisionsrätten skall vara en institution som reviderar räkenskaperna.
2. Den skall granska räkenskaperna över unionens samtliga inkomster och utgifter och säkerställa en sund ekonomisk förvaltning.
3. Den skall bestå av en medborgare från varje medlemsstat. Dess ledamöter skall fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Artikel I-31: Unionens rådgivande organ

1. Europaparlamentet, ministerrådet och kommissionen skall bistås av en regionkommitté samt en ekonomisk och social kommitté, som skall utöva rådgivande funktioner.
2. Regionkommittén skall bestå av företrädare för regionala och lokala organ som har valts till ett regionalt eller lokalt organ eller som är politiskt ansvariga inför en vald församling.
3. Ekonomiska och sociala kommittén skall vara sammansatt av företrädare för organisationer för arbetsgivare, löntagare och andra aktörer som representerar det civila samhället, särskilt inom socioekonomiska, medborgerliga områden och fackområden samt kulturella områden.
4. Ledamöterna i Regionkommittén samt Ekonomiska och sociala kommittén får inte bindas av några instruktioner. De skall i unionens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

5. Reglerna för dessa kommittéers sammansättning, för hur deras ledamöter skall utses, för deras befogenheter och arbetssätt fastställs i artiklarna III-288–III-294 i konstitutionen. Reglerna för deras sammansättning skall regelbundet ses över av rådet på förslag från kommissionen för att stå i överensstämmelse med utveckling inom unionen på det ekonomiska, sociala och demografiska området.

AVDELNING V: UTÖVANDE AV UNIONENS BEFOGENHETER

Kapitel I – Allmänna bestämmelser

Artikel I-32: Unionens rättsakter

1. När unionen utövar de befogenheter som den tilldelas i konstitutionen skall den som rättsliga instrument i enlighet med bestämmelserna i tredje delen använda europeiska lagar, europeiska ramlagar, europeiska förordningar, europeiska beslut, rekommendationer och yttranden.

En europeisk lag är en rättsakt med allmän giltighet. Den skall till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.

En europeisk ramlag är en rättsakt som med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat till vilken den är riktad, men som skall överlåta åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet.

En europeisk förordning är inte en rättsakt, men skall ha allmän giltighet för genomförandet av rättsakter och vissa särskilda bestämmelser i konstitutionen. Den kan antingen till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat, eller också kan den med avseende på det resultat som skall uppnås vara bindande för varje medlemsstat till vilken den är riktad men skall överlåta åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet.

Ett europeiskt beslut är inte en rättsakt, men skall till alla delar vara bindande. Om det är riktat skall det vara bindande endast för dem som det är riktat till.

Rekommendationer och yttranden som antas av institutionerna skall inte vara bindande.

2. När ett förslag till rättsakt läggs fram för Europaparlamentet och rådet skall dessa avstå från att anta akter som inte anges i denna artikel på det berörda området.

Artikel I-33: Rättsakter

1. Europeiska lagar och ramlagar skall antas gemensamt av Europaparlamentet och rådet på förslag av kommissionen i enlighet med det sedvanliga lagstiftningsförfarande som avses i artikel [III-298 (f.d. artikel 251)] i konstitutionen. Om de båda institutionerna inte kan enas skall akten i fråga inte antas.

I de fall som särskilt avses i artikel [III-160 (f.d. artikel 8)] i konstitutionen får europeiska lagar och ramlagar antas på initiativ av en grupp av medlemsstater i enlighet med artikel [III-298 (f.d. artikel 251)] i konstitutionen.

2. I de särskilda fall som anges i konstitutionen skall europeiska lagar och ramlagar antas av Europaparlamentet med deltagande av rådet eller av rådet med deltagande av Europaparlamentet i enlighet med särskilda lagstiftningsförfaranden.

Artikel I-34: Akter som inte är rättsakter

1. Rådet och kommissionen skall anta europeiska förordningar eller europeiska beslut i de fall som avses i artiklarna I-35 och I-36 samt i de fall som särskilt anges i konstitutionen.
Europeiska centralbanken skall anta europeiska förordningar och europeiska beslut när detta medges i konstitutionen.
2. Rådet och kommissionen samt Europeiska centralbanken skall när detta medges i konstitutionen anta rekommendationer.

Artikel I-35: Delegerade förordningar

1. Genom europeiska lagar och europeiska ramlagar kan till kommissionen delegeras befogenhet att utfärda delegerade förordningar som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lag eller en ramlag.

I lagarna och ramlagarna skall uttryckligen fastställas delegeringens mål, innehåll, omfattning och varaktighet. De väsentliga delarna av ett område får inte delegeras. De skall förbehållas lagen eller ramlagen.

2. I lagarna eller ramlagarna skall uttryckligen fastställas de tillämpningsvillkor som skall gälla för delegeringen. Dessa villkor kan bestå av följande möjligheter:
 - Europaparlamentet eller rådet får besluta att återkalla delegeringen.
 - Den delegerade förordningen får träda i kraft endast om Europaparlamentet eller rådet inte har gjort några invändningar inom den tidsfrist som anges i lagen eller ramlagen.

När det gäller föregående stycke skall Europaparlamentet fatta beslut med en majoritet av sina ledamöter och rådet skall fatta beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel I-36: Genomförandeakter

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nationella lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för att genomföra unionens rättsligt bindande akter.
2. Om enhetliga villkor för genomförandet av unionens bindande rättsakter krävs, får dessa akter tilldelas kommissionen, eller i specifika, vederbörligen motiverade fall och i de fall som avses i artikel I-39, rådet, genomförandebefogenheter.
3. I lagen skall i förväg fastställas allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av unionens genomförandeakter.
4. Unionens genomförandeakter skall utformas som europeiska genomförandeförordningar eller europeiska genomförandebeslut.

Artikel I-37: Gemensamma principer för unionens akter

1. Om det inte fastställs särskilt i konstitutionen, skall institutionerna med beaktande av de tillämpliga förfarandena besluta vilken typ av akt som skall antas i varje enskilt fall, i enlighet med den proportionalitetsprincip som avses i artikel I-9.
2. Europeiska lagar, ramlagar, förordningar och beslut skall vara motiverade och hänvisa till de förslag eller yttranden som föreskrivs i denna konstitution.

Artikel I-38: Offentliggörande och ikraftträdande

1. Europeiska lagar och europeiska ramlagar som antas enligt det sedvanliga lagstiftningsförfarandet skall undertecknas av Europaparlamentets ordförande och rådets ordförande. I övriga fall skall de undertecknas av rådets ordförande eller av Europaparlamentets ordförande. Lagarna och ramlagarna skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft den dag som anges i dem eller, i annat fall, den tjugonde dagen efter offentliggörandet.
2. Europeiska förordningar och beslut som inte är riktade eller riktas till samtliga medlemsstater skall undertecknas av ordföranden för den institution som antar dem, offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft den dag som anges i dem eller, i annat fall, den tjugonde dagen efter offentliggörandet.
3. Andra beslut skall delges dem som de riktas till och får verkan genom denna delgivning.

Kapitel II – Särskilda bestämmelser

Artikel I-39: Särskilda bestämmelser för genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken

1. Europeiska unionen skall föra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik som skall grundas på en utveckling av medlemsstaternas ömsesidiga politiska solidaritet, på en identifiering av frågor av allmänt intresse och på en ständigt ökande grad av konvergens i medlemsstaternas uppträdande.

2. Europeiska rådet skall identifiera unionens strategiska intressen och fastställa målen för unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik. Ministerrådet skall utforma denna politik i enlighet med de strategiska riktlinjer som dras upp av Europeiska rådet samt i enlighet med bestämmelserna i tredje delen av konstitutionen.
3. Europeiska rådet och ministerrådet skall anta nödvändiga europeiska beslut.
4. Denna gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik skall genomföras av unionens utrikesminister och medlemsstaterna med hjälp av medlemsstaternas och unionens resurser.
5. Medlemsstaterna skall inom rådet och Europeiska rådet samråda om alla utrikes- och säkerhetspolitiska frågor av allmänt intresse för att fastställa en gemensam inställning. Innan någon åtgärd får vidtas i internationella sammanhang eller något sådant åtagande som skulle kunna påverka unionens intressen får göras, skall varje medlemsstat samråda med de övriga i rådet eller Europeiska rådet. Medlemsstaterna skall genom ett konvergent uppträdande säkerställa att unionen kan göra sina intressen och värden gällande i internationella sammanhang. Medlemsstaterna skall vara solidariska sinsemellan.
6. Europaparlamentet skall regelbundet höras om de viktigaste aspekterna och de grundläggande valen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och hållas informerat om hur den utvecklas.
7. När det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken skall Europeiska rådet och ministerrådet enhälligt anta europeiska beslut förutom i de fall som anges i tredje delen av konstitutionen. De skall besluta på förslag från en medlemsstat, unionens utrikesminister, eller av ministern med stöd av kommissionen. Europeiska lagar och ramlagar skall undantas.
8. Europeiska rådet får enhälligt besluta att rådet skall fatta beslut med kvalificerad majoritet i andra fall än dem som anges i tredje delen av konstitutionen.

Artikel I-40: Särskilda bestämmelser för genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

1. Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken utgör en integrerande del av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Den skall garantera unionen en operativ kapacitet baserad på civila och militära resurser. Unionen kan använda dessa resurser vid uppdrag utanför unionen för att bevara freden, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten i enlighet med principerna i Förenta nationernas stadga. Genomförandet av dessa uppgifter bygger på de av medlemsstaterna tillhandahållna resurserna.
2. Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken skall omfatta den gradvisa utformningen av unionens gemensamma försvarspolitik. Denna kommer att leda till ett gemensamt försvar, så snart som Europeiska rådet enhälligt har beslutat det. Europeiska rådet skall i så fall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

Unionens politik enligt denna artikel skall inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik, och den skall respektera de förpliktelser som följer av Nordatlantiska fördraget för vissa medlemsstater som anser att deras gemensamma försvar förverkligas inom ramen för Atlantpaksorganisationen (Nato) och den skall vara förenlig med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik som har upprättats inom den ramen.

3. Medlemsstaterna skall ställa civila och militära resurser till unionens förfogande för genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, i syfte att bidra till de mål som rådet fastställer. De medlemsstater som sinsemellan upprättar multinationella styrkor får även ställa dessa styrkor till förfogande för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

Medlemsstaterna skall förbinda sig att gradvis förbättra sina militära resurser. En europeisk byrå för försvarsmateriel, forskning och militära resurser skall inrättas för att identifiera de operativa behoven, främja åtgärder för att tillgodose dessa, bidra till att identifiera och i förekommande fall genomföra varje lämplig åtgärd för att stärka försvarssektorns industriella och tekniska bas, delta i fastställandet av en europeisk politik för resurser och försvarsmateriel samt för att bistå rådet vid utvärderingen av förbättringen av de militära resurserna.

4. Europeiska beslut om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, även beslut som rör inledandet av ett sådant uppdrag som avses i denna artikel, skall antas av rådet genom enhälligt beslut på förslag av unionens utrikesminister eller en medlemsstat. Utrikesministern får, vid behov gemensamt med kommissionen, föreslå att såväl nationella resurser som unionens instrument används.
5. Rådet får anförtro åt en grupp medlemsstater att genomföra ett uppdrag inom unionens ram för att bevara unionens värden och tjäna dess intressen. Detta uppdrag skall genomföras i enlighet med bestämmelserna i artikel [III-206 (f.d. artikel 18)] i konstitutionen.
6. De medlemsstater som uppfyller höga krav på militära resurser, och som sinsemellan har gjort mer bindande åtaganden på detta område med tanke på ytterligt krävande uppdrag, skall upprätta ett strukturerat samarbete inom ramen för unionen. Detta samarbete skall ske enligt bestämmelserna i artikel [III-208 (f.d. artikel 20)] i konstitutionen.

7. Så länge som Europeiska rådet inte har fattat beslut enligt punkt 2 i denna artikel skall ett närmare samarbete upprättas inom unionen när det gäller ömsesidigt försvar. Detta samarbete innebär att om en av de stater som deltar i detta samarbete utsätts för väpnat angrepp på sitt territorium, skall de övriga deltagande staterna i enlighet med bestämmelserna i artikel 51 i Förenta nationernas stadga ge stöd och bistånd med alla till buds stående militära och andra medel. Vid genomförandet av det närmare samarbetet i fråga om ömsesidigt försvar skall de deltagande medlemsstaterna ha ett nära samarbete med Atlantpaksorganisationen. Formerna för deltagande och för hur samarbetet skall fungera samt beslutsförfarandena för detta samarbete återfinns i artikel [III-209 (f.d. artikel 21)] i konstitutionen.
8. Europaparlamentet skall regelbundet höras om de viktigaste aspekterna och de grundläggande valmöjligheterna när det gäller den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken och hållas underrättat om hur den utvecklas.

Artikel I-41: Genomförande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa

1. Unionen skall utgöra ett område med frihet, säkerhet och rättvisa genom
 - antagande av europeiska lagar och europeiska ramlagar, om så behövs särskilt avseende tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning på de områden som räknas upp i tredje delen av konstitutionen,
 - främjande av ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt på grundval av ett ömsesidigt erkännande av rättsliga och utomrättsliga avgöranden, och
 - operativt samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter, däribland polisen, tullen och andra myndigheter som är specialiserade på att förebygga och upptäcka brott.

2. Inom ramen för området med frihet, säkerhet och rättvisa får de nationella parlamenten delta i de utvärderingssystem som avses i artikel [III-156 (f.d. artikel 4)] i konstitutionen och vara knutna till den politiska kontrollen av Europol och utvärderingen av Eurojusts verksamhet i enlighet med artiklarna [III-169 (f.d. artikel 19)] och [III-172 (f.d. artikel 22)] i konstitutionen.
3. På områdena polissamarbete och straffrättsligt samarbete skall medlemsstaterna ha initiativrätt enligt artikel [III-160 (f.d. artikel 8)] i konstitutionen.

Artikel I-42: Solidaritetsklausul

1. Unionen och dess medlemsstater skall handla gemensamt i en anda av solidaritet om en medlemsstat är föremål för en terroristattack eller en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor. Unionen skall mobilisera alla instrument som står till dess förfogande, även militära resurser som medlemsstaterna tillhandahåller, för att
 - a)
 - förhindra terroristhot på medlemsstaternas territorier,
 - skydda de demokratiska institutionerna och civilbefolkningen vid en eventuell terroristattack,
 - bistå en medlemsstat på dess territorium på begäran av dess politiska myndigheter vid en terroristattack,
 - b) – bistå en medlemsstat på dess territorium på begäran av dess politiska myndigheter vid en katastrof.
2. De närmare föreskrifterna för genomförandet av denna bestämmelse finns i artikel [III-226 (f.d. artikel X)] i konstitutionen.

Kapitel III – Närmare samarbeten

Artikel I-43: Närmare samarbeten

1. De medlemsstater som önskar upprätta ett närmare samarbete sinsemellan inom ramen för unionens icke exklusiva befogenheter kan utnyttja dess institutioner och utöva dessa befogenheter genom att tillämpa relevanta bestämmelser i konstitutionen inom de gränser och på de villkor som anges i denna artikel och i artiklarna [III-318 till III-325 (f.d. artiklarna I-P)] i konstitutionen.

De närmare samarbetena skall syfta till att främja unionens mål, skydda dess intressen och stärka dess integrationsprocess. Det skall vara öppna för samtliga medlemsstater när de upprättas och när som helst i enlighet med artikel [III-321 (f.d. artikel L)] i konstitutionen.

2. Bemyndigandet att genomföra ett närmare samarbete skall beviljas av rådet som en sista utväg om det i rådet har fastställts att de mål som eftersträvas genom detta samarbete inte kan uppnås inom rimlig tid av hela unionen och förutsatt att det omfattar minst en tredjedel av medlemsstaterna. Rådet skall fatta beslut i enlighet med förfarandet i artikel [III-322 (f.d. artikel M)] i konstitutionen.
3. Endast företrädarna för de medlemsstater som deltar i ett närmare samarbete får delta i antagandet av de rättsakter som antas inom rådet. Samtliga medlemsstater får emellertid delta i rådets överläggningar.

För enhällighet krävs endast de deltagande staternas röster. Med kvalificerad majoritet skall avses majoriteten av de deltagande medlemsstaternas röster om de företräder minst tre femtedelar av dessa staters befolkning.

Sådana rättsakter som antas inom ramen för ett närmare samarbete skall vara bindande endast för de medlemsstater som deltar i det. De skall inte betraktas som regelverk som skall godtas av kandidatländerna.

AVDELNING VI: UNIONENS DEMOKRATISKA LIV

Artikel I-44: Principen om demokratisk jämlikhet

Unionen skall i all sin verksamhet respektera principen om jämlikhet mellan dess medborgare. De skall åtnjuta samma uppmärksamhet från unionens institutioner.

Artikel I-45: Principen om representativ demokrati

1. Unionens sätt att fungera skall bygga på principen om representativ demokrati.
2. Medborgarna skall företrädas direkt på unionsnivå i Europaparlamentet. Medlemsstaterna skall företrädas i Europeiska rådet och i rådet av sina regeringar som själva skall vara ansvariga inför de nationella parlamenten, som valts av deras medborgare.
3. Varje medborgare skall ha rätt att delta i unionens demokratiska liv. Besluten skall fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt.
4. De politiska partierna på europeisk nivå bidrar till att skapa ett europeiskt politiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas vilja.

Artikel I-46: Principen om deltagardemokrati

1. Unionens institutioner skall på lämpliga sätt ge medborgarna och de representativa sammanslutningarna möjlighet att ge uttryck för och offentligt diskutera sina åsikter om alla områden av unionens åtgärder.
2. Unionens institutioner skall fortlöpande föra en öppen, överskådlig och regelbunden dialog med de representativa sammanslutningarna och det civila samhället.
3. För att säkerställa enhetligheten och öppenheten i unionens åtgärder skall kommissionen ha omfattande samråd med berörda parter.

Artikel I-47: Arbetsmarknadens parter och den autonoma sociala dialogen

Europeiska unionen skall erkänna och främja arbetsmarknadsparternas betydelse på unionsnivå och ta hänsyn till skillnaderna i de nationella systemen. Den skall underlätta dialogen dem emellan med respekt för deras autonomi.

Artikel I-48: Europeiska ombudsmannen

En europeisk ombudsman som skall utses av Europaparlamentet skall ta emot, undersöka och rapportera om klagomål rörande fall av dålig förvaltning inom unionens institutioner, organ eller myndigheter. Den europeiska ombudsmannen skall vara fullständigt oavhängig i sin ämbetsutövning.

Artikel I-49: Öppenhet och insyn när det gäller överläggningarna inom unionens institutioner

1. För att främja en god förvaltning och säkerställa det civila samhällets deltagande skall unionens institutioner, organ och myndigheter i sin verksamhet i största möjliga utsträckning iakttaga principen om öppenhet.
2. Europaparlamentets sammanträden skall vara offentliga, liksom även rådets sammanträden när lagstiftningsförslag diskuteras och antas.
3. Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt stadgeenliga säte i en medlemsstat skall ha rätt till tillgång till handlingar från unionens institutioner, myndigheter och organ, oberoende av i vilken form dessa handlingar föreligger, enligt villkoren i tredje delen av konstitutionen.

4. I den europeiska lagen skall fastställas de allmänna principer och gränser som av skäl som rör allmänna eller enskilda intressen skall styra utövandet av rätten till tillgång till sådana handlingar.
5. De institutioner, organ eller myndigheter som avses i punkt 3 skall i sina arbetsordningar fastställa särskilda bestämmelser om tillgång till sina handlingar i enlighet med den europeiska lag som avses i föregående punkt.

Artikel I-50: Skydd av personuppgifter

1. Var och en har rätt till skydd av de personuppgifter som rör honom eller henne.
2. Bestämmelser om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter i unionens institutioner, organ och myndigheter och i medlemsstaterna när de utövar verksamhet som omfattas av unionsrätten samt om den fria rörligheten för sådana uppgifter skall fastställas i en europeisk lag. En oberoende myndighet skall kontrollera att dessa bestämmelser efterlevs.

Artikel I-51: Kyrkors och konfessionslösa organisationers ställning

1. Unionen skall respektera och inte ingripa i kyrkors och religiösa sammanslutningars och samfunds ställning i medlemsstaterna i enlighet med den nationella lagstiftningen.
2. Unionen skall även respektera filosofiska och konfessionslösa organisationers ställning.
3. Som ett erkännande av deras identitet och deras specifika bidrag skall unionen upprätthålla en öppen, överskådlig och regelbunden dialog med dessa kyrkor och organisationer.

AVDELNING VII: UNIONENS FINANSER

Artikel I-52: Budgetmässiga och finansiella principer

1. Unionens samtliga inkomster och utgifter skall beräknas för varje budgetår och tas upp i budgeten i enlighet med bestämmelserna i tredje delen av konstitutionen.
2. Budgetens inkomster och utgifter skall balansera varandra.
3. De utgifter som tas upp i budgeten skall beviljas för ett budgetår i enlighet med den europeiska lag som avses i artikel [III-314 (f.d. artikel 279)] i konstitutionen.
4. För verkställighet av de utgifter som tas upp i budgeten krävs att en rättsligt bindande akt först antas som ger en rättslig grund för unionens åtgärd och för verkställighet av utgifterna i enlighet med den europeiska lag som avses i artikel [III-314 (f.d. artikel. 279)] i konstitutionen. Denna akt skall ha formen av en europeisk lag, en europeisk ramlag, en europeisk förordning eller ett europeiskt beslut.
5. För att budgetdisciplinen skall upprätthållas får unionen inte anta akter som kan medföra betydande verkningar för budgeten, utan att avge en försäkran om att förslaget eller åtgärden kan finansieras inom ramen för unionens egna medel och för den fleråriga finansieringsram som avses i artikel I-54.
6. Unionens budget skall genomföras i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning. Medlemsstaterna skall samarbeta med unionen för att säkerställa att de anslag som tagits upp i budgeten används i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.
7. Unionen och medlemsstaterna skall bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen i enlighet med bestämmelserna i artikel [III-317 (f.d. artikel 280)] i konstitutionen.

Artikel I-53: Unionens medel

1. Unionen skall se till att den har nödvändiga medel för att nå sina mål och genomföra sin politik.
2. Utan att det inverkar på andra inkomster skall unionens budget finansieras helt av egna medel.
3. En europeisk lag utfärdad av rådet skall fastställa gränserna för unionens medel och kan inrätta nya kategorier av medel eller upphäva en befintlig kategori. Denna lag träder inte i kraft förrän efter att ha godkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella regler. Rådet skall fatta beslut med enhällighet, efter att ha hört Europaparlamentet.
4. En europeisk lag utfärdad av rådet skall fastställa närmare bestämmelser för unionens medel. Rådet skall fatta beslut efter parlamentets godkännande.

Artikel I-54: Den fleråriga finansieringsramen

1. Syftet med den fleråriga finansieringsramen är att säkerställa en regelbunden utveckling av unionens utgifter inom gränserna för de egna medlen. Ramen skall fastställa beloppen för de årliga taken för anslag för åtaganden för varje utgiftskategori i enlighet med bestämmelserna i artikel [III-304 (ny)] i konstitutionen.
2. En europeisk lag utfärdad av rådet skall fastställa den fleråriga finansieringsramen. Rådet skall fatta beslut efter godkännande av Europaparlamentet som skall fatta beslut med en majoritet av sina ledamöter.
3. Unionens årliga budget skall fastställas med iakttagande av den fleråriga finansieringsramen.
4. Rådet skall besluta med enhällighet när det antar den första fleråriga finansieringsramen efter det att konstitutionen träder i kraft.

Artikel I-55: Unionens budget

Europaparlamentet och rådet skall på förslag av kommissionen och i enlighet med bestämmelserna i artikel [III-306] i konstitutionen anta den europeiska lag som fastställer unionens årliga budget.

AVDELNING VIII: UNIONEN OCH DESS NÄRMASTE OMVÄRLD

Artikel I-56: Unionen och dess närmaste omvärld

1. Unionen skall utveckla särskilda förbindelser med närbelägna stater i syfte att upprätta ett område med välstånd och god grannsämja som grundar sig på unionens värderingar och utmärks av nära och fredliga förbindelser grundade på samarbete.
2. För att genomföra detta får unionen ingå och genomföra särskilda avtal med de berörda länderna enligt bestämmelserna i artikel [III-222 (f.d. artikel 33)] i konstitutionen. Dessa avtal kan innebära ömsesidiga rättigheter och förpliktelser och möjligheten att genomföra åtgärder gemensamt. Genomförandet av dem skall omfattas av regelbundet samråd.

AVDELNING IX: MEDLEMSKAP I UNIONEN

Artikel I-57: Kriterier för berättigande till medlemskap och förfarande för anslutning till unionen

1. Unionen skall vara öppen för alla europeiska stater som respekterar de värden som avses i artikel I-2 och förbinder sig att gemensamt främja dem.
2. Varje europeisk stat som önskar bli medlem av unionen får ställa sin ansökan till rådet. Europaparlamentet och medlemsstaternas nationella parlament skall underrättas om denna ansökan. Rådet skall besluta enhälligt efter att ha hört kommissionen och efter godkännande av Europaparlamentet. Villkoren för att upptas som medlem skall fastställas i ett avtal mellan medlemsstaterna och den ansökande staten. Detta avtal skall föreläggas samtliga avtalsslutande stater för ratifikation i överensstämmelse med deras konstitutionella bestämmelser.

Artikel I-58: Tillfälligt upphävande av rättigheterna till medlemskap i unionen

1. Rådet får på motiverat förslag från en tredjedel av medlemsstaterna, från Europaparlamentet eller från kommissionen och efter Europaparlamentets godkännande med en majoritet på fyra femtedelar av sina medlemmar anta ett europeiskt beslut som slår fast att det finns en klar risk för att en medlemsstat allvarligt åsidosätter de värden som anges i artikel I-2. Innan detta slås fast skall rådet höra den berörda medlemsstaten och får enligt samma förfarande framföra rekommendationer till denna stat.

Rådet skall regelbundet kontrollera om de skäl som har lett till ett sådant fastslående förfarande äger giltighet.

2. Europeiska rådet får på förslag från en tredjedel av medlemsstaterna eller från kommissionen och efter Europaparlamentets godkännande, samt efter att ha uppmanat medlemsstaten att framföra sina synpunkter i frågan, enhälligt anta ett europeiskt beslut som slår fast att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter värden som anges i artikel I-2.

3. När detta har fastslagits enligt punkt 2, får rådet, som skall besluta med kvalificerad majoritet, anta ett europeiskt beslut som tillfälligt upphäver vissa av de rättigheter som den ifrågavarande medlemsstaten har till följd av tillämpningen av konstitutionen, inbegripet medlemsstatens rösträtt i rådet. Rådet skall därvid beakta de möjliga följder som ett sådant tillfälligt upphävande kan få för fysiska och juridiska personers rättigheter och skyldigheter.

Den ifrågavarande medlemsstatens skyldigheter enligt konstitutionen skall under alla omständigheter fortsätta att vara bindande för den staten.

4. Rådet får senare med kvalificerad majoritet anta ett europeiskt beslut om ändring eller återkallande av de åtgärder som har vidtagits enligt punkt 3, när den situation som ledde till att åtgärderna infördes har förändrats.
5. Vid tillämpningen av denna artikel skall rådet fatta beslut utan att beakta rösten från den ifrågavarande medlemsstaten. Att personligen närvarande eller företrädda medlemmar avstår från att rösta hindrar inte att sådana beslut som avses i punkt 2 antas.

Denna punkt skall också tillämpas om rösträtt i enlighet med punkt 3 tillfälligt inte får utövas.

6. Vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 skall Europaparlamentet fatta beslut med två tredjedelar av de avgivna rösterna, vilka skall representera en majoritet av dess ledamöter.

Artikel I-59: Frivilligt utträde ur unionen

1. Varje medlemsstat får i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser besluta att utträda ur Europeiska unionen.
2. Den medlemsstat som beslutar att utträda skall anmäla sin avsikt till Europeiska rådet, som skall ta anmälan upp till behandling. Mot bakgrund av Europeiska rådets riktlinjer skall unionen förhandla fram och ingå ett avtal med denna stat om villkoren för dess utträde, med beaktande av ramen för dess framtida förbindelser med unionen. Detta avtal skall ingås på unionens vägnar av rådet som skall fatta beslut med kvalificerad majoritet efter Europaparlamentets godkännande.

Företrädaren för den medlemsstat som utträder skall varken delta i de överläggningar eller i de beslut i Europeiska rådet eller rådet som rör den staten.

3. Denna konstitution skall upphöra att vara tillämplig på den berörda staten från och med den dag då avtalet om utträde träder i kraft eller, om det inte finns något sådant avtal, två år efter den anmälan som avses i punkt 2, om inte Europeiska rådet i samförstånd med den berörda medlemsstaten beslutar att förlänga denna tidsfrist.
4. Om den stat som utträtt ur unionen begär att på nytt få ansluta sig skall denna begäran omfattas av förfarandet i artikel I-57.

**PROTOKOLL OM DE NATIONELLA PARLAMENTENS ROLL
I EUROPEISKA UNIONEN**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ERINRAR OM att det sätt på vilket de enskilda nationella parlamenten granskar sin egen regering i fråga om unionens verksamhet är en angelägenhet för varje medlemsstats särskilda konstitutionella organisation och praxis,

SOM DOCK ÖNSKAR uppmuntra till en större delaktighet från de nationella parlamentens sida i Europeiska unionens verksamhet och öka deras möjligheter att uttrycka sin uppfattning om lagstiftningsförslag och andra frågor som kan vara av särskilt intresse för dem,

HAR ENATS om följande bestämmelser, som skall fogas till konstitutionen:

I. Information till medlemsstaternas nationella parlament

1. Samtliga kommissionens samrådsdokument (grön- och vitböcker och meddelanden) skall kommissionen vid offentliggörandet direkt tillställa medlemsstaternas nationella parlament. Kommissionen skall också till medlemsstaternas nationella parlament översända det årliga lagstiftningsprogrammet samt alla andra instrument för lagstiftningsprogram eller politisk strategi samtidigt som dessa läggs fram för Europaparlamentet och rådet.
2. Alla lagstiftningsförslag som tillställs Europaparlamentet och rådet skall samtidigt skickas till medlemsstaternas nationella parlament.

3. Medlemsstaternas nationella parlament kan, i enlighet med det förfarande som anges i protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, tillstålla Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande ett motiverat yttrande om huruvida ett lagstiftningsförslag är förenligt med subsidiaritetsprincipen.
4. En sexveckorsperiod skall förflyta mellan den dag då ett lagstiftningsförslag av kommissionen görs tillgängligt för Europaparlamentet, rådet och medlemsstaternas nationella parlament på Europeiska unionens officiella språk och den dag då förslaget sätts upp på rådets dagordning för antagande av detta eller för antagande av en ståndpunkt inom ramen för ett lagstiftningsförfarande; i brådskande fall kan dock undantag göras, varvid skälen skall anges i rättsakten eller den gemensamma ståndpunkten. Inga överenskommelser får komma till stånd under dessa sex veckor utom i vederbörligen motiverade brådskande fall. Tio dagar skall förflyta mellan den dag då ett förslag förs upp på rådets dagordning och antagandet av en gemensam ståndpunkt.
5. Dagordningarna för och resultaten av rådets möten, inklusive protokollen från rådets möten då det diskuterar lagstiftningsförslag, skall översändas direkt till medlemsstaternas nationella parlament samtidigt som de översänds till medlemsstaternas regeringar.
6. När Europeiska rådet överväger att åberopa bestämmelsen i artikel I-24.4 första stycket skall de nationella parlamenten underrättas före varje beslut.

När Europeiska rådet överväger att åberopa bestämmelsen i artikel I-24.4 andra stycket skall de nationella parlamenten underrättas minst fyra månader innan ett beslut fattas.

7. Revisionsrätten skall för kännedom översända sin årsrapport till medlemsstaternas nationella parlament samtidigt som den översänds till Europaparlamentet och rådet.
8. När det rör sig om nationella tvåkammарparlament skall dessa bestämmelser gälla båda kamrarna.

II. Mellanparlamentariskt samarbete

9. Europaparlamentet och de nationella parlamenten skall tillsammans fastställa hur det mellanparlamentariska samarbetet inom Europeiska unionen kan organiseras och främjas på ett effektivt och regelbundet sätt.
10. Konferensen mellan organ för gemenskapsfrågor får till Europaparlamentet, rådet och kommissionen överlämna alla bidrag som den finner lämpliga. Konferensen skall dessutom främja utbyte av information och bästa praxis mellan medlemsstaternas parlament och Europaparlamentet, och även mellan deras fackutskott. Konferensen kan också anordna mellanparlamentariska konferenser om särskilda teman, bland annat för att diskutera frågor om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Konferensens bidrag skall inte på något sätt vara bindande för de nationella parlamenten eller föregripa deras ståndpunkt.

**UTKAST TILL PROTOKOLL OM TILLÄMPNING AV
SUBSIDIARITETS- OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPERNA**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR säkerställa att beslut fattas så nära unionens medborgare som möjligt,

SOM ÄR BESLUTNA att fastställa villkoren för tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, vilka kommer till uttryck i artikel I-9 i konstitutionen samt att upprätta ett system för att kontrollera institutionernas tillämpning av dessa principer.

HAR DÄRFÖR ENATS om följande bestämmelser som skall fogas till konstitutionen.

1. Varje institution skall fortlöpande säkerställa att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna enligt artikel I-9 i konstitutionen följs.
2. Innan kommissionen föreslår en rättsakt skall den företa omfattande samråd. Vid dessa samråd skall i förekommande fall den regionala och lokala dimensionen av de planerade åtgärderna beaktas. I mycket brådskande fall eller när det är motiverat av förtrohetsskäl skall kommissionen inte företa samråd. Den skall motivera sitt beslut i förslaget.
3. Kommissionen skall samtidigt översända alla sina lagstiftningsförslag och ändrade förslag till medlemsstaternas nationella parlament och till unionslagstiftaren. Efter antagandet skall Europaparlamentet översända sina lagstiftningsresolutioner och rådet sina gemensamma ståndpunkter till medlemsstaternas nationella parlament.

4. Kommissionen skall motivera sitt förslag med avseende på subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Varje lagstiftningsförslag bör innehålla ett formulär med detaljerade uppgifter som gör det möjligt att bedöma om subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna följts. Formuläret bör innehålla underlag för bedömning av dess finansiella konsekvenser och, när det gäller en ramlag, konsekvenserna för de bestämmelser som medlemsstaterna skall genomföra, i förekommande fall även i den regionala lagstiftningen. Skäl som visar att något av unionens mål bättre kan uppnås på unionsnivån bör bygga på kvalitativa indikatorer och, varje gång det är möjligt, på kvantitativa sådana. Kommissionen skall ta hänsyn till att det ekonomiska eller administrativa ansvar som åligger unionen, nationella regeringar, regionala eller lokala myndigheter, ekonomiska aktörer och medborgare så långt som möjligt skall begränsas och stå i proportion till det mål som skall uppnås.
5. Nationella parlament i medlemsstaterna och kammare i ett nationellt parlament får, inom sex veckor räknat från den dag då kommissionens lagstiftningsförslag översänds, tillstålla Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande ett motiverat yttrande med skälen till att de anser att det aktuella förslaget inte överensstämmer med subsidiaritetsprincipen. Det åligger varje nationellt parlament eller kammare i ett nationellt parlament att samråda i förekommande fall med de regionala parlament som har lagstiftande befogenheter.
6. Europaparlamentet, rådet och kommissionen skall ta hänsyn till motiverade yttranden från de nationella parlamenten i medlemsstaterna eller från en kammare i sådant parlament.

Parlamenten i de medlemsstater som har enkammarparlament skall ha två röster, medan var och en av kamrarna i ett tvåkammarssystem skall ha en röst.

Om minst en tredjedel av det totala antal röster som tilldelats medlemsstaternas nationella parlament och kamrarna i de nationella parlamenten skulle lämna motiverade yttranden om att kommissionens förslag inte respekterar subsidiaritetsprincipen skall kommissionen ompröva sitt förslag. Om det gäller ett förslag från kommissionen eller ett initiativ från en grupp medlemsstater inom ramen för bestämmelserna i artikel [III-160 (f.d. artikel 8)] i konstitutionen om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, skall tröskeln vara minst en fjärdedel.

Efter omprövningen kan kommissionen besluta att antingen stå fast vid sitt förslag, ändra det eller dra tillbaka det. Kommissionen skall motivera sitt beslut.

7. Domstolen är behörig att pröva en talan om åsidosättande av subsidiaritetsprincipen genom en rättsakt som enligt villkoren i artikel [III-266 (f.d. artikel 230)] i konstitutionen väcks av medlemsstaterna eller överlämnas av dem på ett nationellt parlaments i en medlemsstat eller av en kammare i ett sådant parlaments vägnar i enlighet med deras interna rättsordning.

Enligt samma artikel får sådan talan även väckas av Regionkommittén med avseende på rättsakter som enligt konstitutionen inte kan antas utan att kommittén har hörts.

8. Kommissionen skall varje år lägga fram en rapport för Europeiska rådet, Europaparlamentet, rådet och medlemsstaternas nationella parlament om tillämpningen av artikel I-9 i konstitutionen. Denna årliga rapport skall även sändas till Regionkommittén och till Ekonomiska och sociala kommittén.

**UTKAST TILL PROTOKOLL OM HUR MEDBORGARNA SKALL FÖRETRÄDAS
I EUROPAPARLAMENTET OCH VÄGNING AV RÖSTER I RÅDET**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA

HAR ANTAGIT följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa.

ARTIKEL 1

Bestämmelser om Europaparlamentet

1. Under hela valperioden 2004–2009 och till och med ikraftträdandet av det beslut som avses i artikel I-19 skall i varje medlemsstat följande antal företrädare i Europaparlamentet väljas:

Belgien	24
Tjeckien	24
Danmark	14
Tyskland	99
Estland	6
Grekland	24
Spanien	54
Frankrike	78
Irland	13
Italien	78
Cypern	6
Lettland	9
Litauen	13
Luxemburg	6
Ungern	24
Malta	5
Nederländerna	27
Österrike	18
Polen	54
Portugal	24
Slovenien	7
Slovakien	14
Finland	14
Sverige	19
Förenade kungariket	78

ARTIKEL 2

Bestämmelser om vägning av rösterna i rådet

1. Följande bestämmelser skall gälla till och med den 1 november 2009 utan att artikel I-24 åsidosatts.

När rådets beslut skall fattas med kvalificerad majoritet, skall medlemmarnas röster vägas på följande sätt:

Belgien	12
Tjeckien	12
Danmark	7
Tyskland	29
Estland	4
Grekland	12
Spanien	27
Frankrike	29
Irland	7
Italien	29
Cypern	4
Lettland	4
Litauen	7
Luxemburg	4
Ungern	12
Malta	3
Nederländerna	13
Österrike	10
Polen	27
Portugal	12
Slovenien	4
Slovakien	7
Finland	7
Sverige	10
Förenade kungariket	29

Rådets beslut skall fattas med minst 232 röster från en majoritet av medlemmarna när beslutet enligt denna konstitution skall fattas på förslag från kommissionen. I andra fall skall rådets beslut fattas med minst 232 röster från minst två tredjedelar av medlemmarna.

När ett beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet får en rådsmedlem begära en kontroll av att de medlemsstater som utgör denna kvalificerade majoritet motsvarar minst 62 % av unionens hela befolkning. Om detta villkor inte är uppfyllt skall beslutet inte antas.

2. Vid varje ny anslutning skall den tröskel som avses i föregående punkt beräknas så att tröskeln för den kvalificerade majoriteten uttryckt i röster inte överstiger tröskeln enligt tabellen i den förklaring om utvidgningen av Europeiska unionen som förts in i slutakten från den konferens som antog Nicefördraget.